

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník IX. / číslo 81.

prosinec 2017

Drazí Farníci, Farnice a Farničata :)

Příští týden vstupujeme do nového liturgického (nebo chcete-li církevního) roku, neboť budeme prožívat 1. neděli adventní. V sobotu nás tedy čeká křesťanský silvestr :) Tento pojem je známý především mezi mládeží, protože se v tento den, resp. večer, konávají různé akce s názvem „Křesťanský silvestr“, kdy se mládež schází ke společné zábavě, tanci, hrám apod. Čím se tento druh zábavy ale liší od zábav, které známe z 31. prosince? Není tolik zpopularizovaný, je bez alkoholu a hlavně – končí přesně o půlnoci plynulým přechodem do modlitby, neboť právě začíná advent. Takže silvestr, ale trochu jinak.

Ono „trochu jinak“ je vůbec zajímavé spojení, protože v kontextu dnešního okolního světa by tato dvě slova měla platit o chování každého křesťana. Měli bychom být trochu jiní, dělat věci trochu jinak. Slavíme neděli, den klidu a odpočinku, ale je to na nás vidět? Jednáme trochu jinak – přinášíme tedy do tohoto světa naději, víru, radost? Nazýváme se křesťany, snažíme se být blízko Bohu, ale jednáme, podle Jeho slov, s druhými s láskou? Projevujeme tuto lásku lidem kolem sebe? Jsme ohleduplní? Poznájí lidé kolem nás podle našeho chování, že jsme Kristovi? Jednáme trochu jinak – nedáme se tedy tak snadno zmanipulovat, protože neustále rozšiřujeme své obzory vhodnou četbou?

Zkusme se zamyslet nad vlastním chováním, nad vlastními slovy. Jaký obraz křesťana vytváříme ve svém okolí? Co z nás vychází? A pokud si uvědomíme, že něco není v pořádku, snažme se, ve chvílích modlitby, přijít na to, co konkrétního můžu změnit, abych byl autentičtější. Doba adventní, doba očekávání příchodu Pána, je k tomu výbornou příležitostí.

Přeji každému z nás, abychom během letošní krátké doby adventní udělali pořádek ve vlastním srdci a potom, o slavnosti Narození Páně, znovu pustili Boha na Jeho místo – do svých srdcí.

Terka

Co najdete v tomto čísle

Schumacher v sukni	s. 3
Historia czterech świec	4
Štefan...	5
S modelkou v kostele	7
Čas na knihu	8
Andělé jsou	9, 23
PERLY PAPEŽE FRANTIŠKA	9
ENGLISH FOR PARISH	10
ROSTÁRNÝ O NIČEM: Křesťan...	12
POCHOPIT CÍRKEV: Pár slov o neděli	13
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: pierogi	14
Úmysly mší svatých 27.11.-31.12.2017	16
ŽIVOT FARNOSTI:	
Otevřené chrámy	18
Tříkrálová sbírka se blíží	19
Pravidelná setkávání farních společenství	20
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	20
Vánoce v naší farnosti	21
SOUTĚŽ O CENY - KŘÍŽOVKA	22

Nашe farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejné. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455, e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Alena Foltynová, Anna Špírková, Eva Steffanová, Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Mariam Szyja, Markéta Bogoczová, Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk, Rostislav Mechúr

Příští číslo vyjde: **neděle 24.12.2017**

Uzávěrka: **pátek 15.12.2017**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Schumacher v sukni

Klasické nedělní ráno. Vstanu brzy, opravdu brzy, abych si jej v pohodě užila a vychutnala. Uvařím si kávu, vezmu knížku do ruky, napustím si horkou vanu a relaxuji. Otáčím stránku za stránkou, příběh je zajímavý, strhující, ještě dočtu tuto stránku a vylezu. Ne, dočtu ještě kapitolu. Ještě alespoň kousek další kapitoly... Vlastně ani nevím, kdy ten čas tak uběhl. 7:30. A začíná ranní shon, rychle se obléct, upravit (ještě že pod kabátem je jedno, co si obleču, získám tedy vzácné minuty tím, že nebudu prohrabovat a zkoušet půlku šatníku).

Sedám do auta, okna se při chladném podzimním ránu zamlží. Utřu si rukou otvor nezbytný pro jízdu. Neřídí se mi zrovna nejlépe, ale nemám čas čekat, až mi sklo ofouknou ventilátory, nestihla bych mši. No nazdar, já zapomněla na rty! Nakloním se tedy na místo spolujezdce a jednou rukou postupně přehrabuji v jedné kapse kabelky po druhé, abych našla svůj oblíbený lesk. Mám ho! Na chvíli tedy pouštím volant, abych jej mohla odkroutit, teď pohled do zpětného zrcátka, nanést tenkou vrstvu. Soustřed' se, ať nepřetáhneš! Jo, teď je to dokonalé.

Přijíždím ke kostelu. Stihla jsem to. Dokonce 2 minuty před osmou. Ted' už jen zaparkovat. No jo, ale

kam? U kostela je plno. Na parkovišti také. No přece nezaparkuji někde na náměstí a nepoženu se v podpatcích po kočičích hlavách! To snad musí každý pochopit! A než dojedu a zaparkuji pod kostelem, bude půl mše v čudu. No nic, nějak se vmáčknu před kostel.

U nástěnky, na mém obvyklém místě, už někdo stojí, tam to nepůjde. Mezi kostelem a poštou také plno. U vchodu do zvonice také stojí auto, před farou další auta... Marné, jednou budu ta, co přijede, jak mamka říká, téměř před oltář.

Horko těžko tedy pomalu projíždím mezi zaparkovanými auty u nástěnky a v rohu kostela (mít větší auto, tak se neprotáhnu). Roh fary, ještě se tady vlezu. A když se šikovně namáčknu na vedlejší auto, nebudu ještě ani u kříže. Z kostela však musím vyjít co nejdříve, aby soused

otevřel dveře auta a mohl nasednout. Zabouchnu dveře, zamknu a při odchodu se ještě jednou k autu ohlédnu a zhodnotím situaci jako uspokojivou. Jo, učitel z autoškoly by byl na mne hrdý! Ano, je tady sice málo místa, ale pro jednu se snad nic nestane.

Jdu si v klidu a pohodě prožít mši. Avšak opak je pravdou - moc klidu jsem si neužila. Půl mše jsem myslela na to, která chvíle bude pro brzký odchod nejlepší, abych stihla odjet a odblokovat vedlejší auto. Nesmím odejít příliš brzy, pozdě ale také ne... Už je to tady, průvod odchází od oltáře, ještě tedy poklek-nout, poděkovat a mohu vyrazit.

Potkávám kamarádku, které jsem nutně potřebovala něco říct a sdělit jí to formou SMS, to bych se upsala... Prohodíme tedy pár slov, zasmějeme se. Chvilka zdržení, to přeci nikoho neubude. U dveří je samozřejmě nával. Čekám tedy, až na mne přijde řada, a sleduji, jak lidé přede mnou kroutí nevěřičně hlavou. Patrně si všimli mého auta. Také se zadívám tím směrem. U vedlejšího auta stojí v rozpacích jeho majitel a s ním paní o hůlkách. Hmmm, to se mi asi moc nepovedlo. Omluvím se tedy a nasednu do auta.

Jak rychle vyjet a uvolnit místo, když je kolem tolik lidí? Proč si nejdou vykládat do kavárny a ne se tady hloučkovat? Ted' ještě dávat pozor na dítky, která pobíhají kolem rodičů a mezi auty. Sunu se

tedy pomalým tempem, cítím, jak se do mne vpíjejí pohledy druhých. No a? Vám se to nikdy nestalo? Copak nechápete, že potřebuji odjet? Užít si zbytek pohodové neděle? Nechápete...

U oběda rozhořčeně vyprávím mámě, jak je to hrozné, že není kde zaparkovat, všude plno aut. Najednou z jejich úst zazní věta, kterou jsem nečekala: „...máš pravdu, lidé jsou bezohlední, jednou jsme volali sanitku a nemohla se dostat až k sakristii, neprojela, s nosítky šli od katechetického domu...“

Už nevím, zda byl případ vážný, nebo ne. V tu chvíli to pro mne nebylo

vůbec důležité. V tu chvíli se mi totiž přešlo celé mé ráno. V hlavě spousta otázek: Co kdybych si přes průzor v zamlženém okně nevšimla člověka na přechodu? Co kdyby mi vjelo do cesty auto v době, kdy jsem se starala o bezchybné nanesení lesku na rty? Dostala by se ke kostelu sanita nebo hasiči přes mé špatně zaparkované auto? Přes ostatní zaparkovaná auta? Vždyť jsem tak tak projela já! Co kdyby té paní o berlích zabylo zle a potřebovali urychleně odjet? Kolikrát jsem já sama bezohledně ohrozila lidské životy?... a za jedno jediné dopoledne! A je jedno, že vše bylo jen na chvíli, jen pro jednu. V takových to

situacích se na slova „pro jednou a na chvíli“ vůbec nehraje. Každé „pro jednou a na chvíli“ může stát drahocenný lidský život. A to vše kvůli mně, kvůli mému rádoby pohodovému, avšak bezohledně sobeckému ránu...

Cítím se pod psa...

Až tak pohodová neděle to nakonec nebyla.

To se mi tedy vážně nepovedlo!

A to si říkám křesťanka...

Monika

Historia czterech świec

Rok kościelny też liczy 52 tygodni, jednak rozpoczyna się początkiem grudnia - właśnie okresem adwentu. (Można powiedzieć, że w niedzielę Chrystusa Króla obchodzimy kościelnego „sylwestra“.) W dzisiejszych czasach okres ten obejmuje 4 niedziele przed Bożym Narodzeniem, jednak nie zawsze tak było.

Pierwsze ślady odchodzenia Adwentu pojawiają się w IV wieku w liturgii galijskiej i hiszpańskiej. Synod w Saragossie żądał od wiernych codziennego uczestnictwa w mszy świętej od 17 grudnia, w Galii biskup wprowadził obowiązkowy post 3 dni w tygodniu od dnia świętego Marcina do Narodzenia Pańskiego.

W Rzymie zwyczaj przygotowania na narodziny Chrystusa wprowadzono dopiero pod koniec VI wieku, jednak ten okres rozpoczynał się już 1 grudnia, czasami nawet 11 listopada - aby uzyskać 40 dni pokuty na wzór Wielkiego Postu. W VIII i IX wieku początek tego okresu przypadał na 30 października lub nawet 14 września. Dopiero od czasów Grzegorza Wielkiego (590 - 604) Adwent obejmuje 4 tygodnie o staje się bezpośrednim liturgicznym przygotowaniem do

obchodów pamiątki przyjścia Mesjasza.

Adwent to czas radosnego oczekiwania na przyjście Jezusa, teksty liturgiczne ukazują postacie ze Starego i Nowego Testamentu, przez których życie Bóg zapowiadał i przygotowywał świat na przyjście Zbawiciela. Przypomina nam, że całe nasze życie jest czekaniem- samo słowo „adwent” znaczy przyjście. Termin ten w Rzymie oznaczał oficjalny przyjazd dygnitarza państwowego i objęcie urzędu, natomiast w języku religijnym nazywano tak coroczne przybycie bóstwa do świątyni.

W polskim kościele Adwent ubogaczony jest Roratami. To msza ku czci Maryji, odprawiana codziennie przed świtem- wezwanie do czujności w oczekiwaniu na przyjście Zbawiciela i gotowości na sąd ostateczny. Nazwa powstała od słów pieśni na rozpoczęcie mszy „Rorate coeli desuper” a ich tradycja sięga podobno XII wieku. Jak podają źródła historyczne, zwyczaj ten przywiozła do Polski bł. Kinga, któ-

ra starała się swym życiem naśladować Maryję.

Charakterystycznym elementem Rorat jest zapalanie świecy roratki, zazwyczaj ozdobionej mirtą lub niebieską wstążką - symbolizującą Maryję, która jako jutrzienka zapowiada przyjście pełnego światła zbawienia. W niektórych parafiach dzieci przychodzą do kościoła z zapalonymi lampionami. Msza rozpoczyna się przy zgaszonych światłach, mrok rozprasza ją jedynie świece o lampiony. Dopiero na „Gloria” zapala się wszystkie światła w świątyni.

Stosunkowo młody, bo znany u nas dopiero 150 lat jest zwyczaj zamieszczania w kościele wieńca adwentowego z 4 świecami, przedstawiającymi właśnie niedziele tego okresu. Całość wieńca zaś ma nam przypominać, że na Chrystusa, nasze światło, mamy czekać w kręgu wspólnoty.

Mariam

Štefan...

Otevřel oči. Kolem bylo šero a chlad. Další ráno. Další beznadějný den před ním. Nechce se mu vstát. Nechce se mu obléci. Nechce se mu žít. Otočil se na bok. Tělem projela palčivá bolest. Tiše zasténal. Ale jen potichu, aby nevzbudil děti. To rameno tak nesnesitelně bolí. Pozůstatek včerejšího dne. Vyžebrał pár korun. Nebylo toho moc, ale na jídlo pro něj a děti to stačilo. Jenže je znovu potkal. Tři bezdomovce. Pokolikáté už stejný scénář. Znovu rány, bolest a slzy. Slzy hořkosti a beznaděje. Vzali mu skoro všechno. Zachránil jen pár korun, které měl v jiné kapse. Aspoň na pár rohlíků a trochu salámu. Kručení v břiše nebude tak hlasité.

Vzdychnul a zvednul se z postele. Každý pohyb ho stál mnoho sil. Jak rád by zůstal ležet a prostě nebyl. Jenže vstát musí! Kdo se postará o jeho děti, když ne on. Už nemají nikoho, na koho by se spolehly. Nechce na to myslet. Bolí to! Tak strašně moc to bolí. Je sám a neví, co si počít, co dělat.

Vstane, zvedne se. Jako včera, jako předevčírem, jako minulý týden, minulý měsíc. Jenže to bylo aspoň teplo a slunečno. Podíval se z okna. Ocelově šedá obloha, která hrozila deštěm. Jak strašně, strašně se mu nechtělo do té zimy a vlhka. Umyl se. Poslední zbytky důstojnosti, která mu ještě zbyla. Podíval se do střeptu zrcadla nad umyvadlem a prohrábnul si vlasy. Hřeben nemá už dávno. Prázdný pohled muže, který se na něj díval z toho střeptu. Jak symbolické. I jeho život je na střeptu. Z hrudi se mu vydral chraplavý vzdech. Otočil se a těžkým krokem vyšel na ulici. Začalo pršet. Přehodil si přes hlavu kapuci a pomalu vykročil. Kam vlastně?

Po chvíli, po věčnosti, se zastavil a zvednul oči. Stál před kostelem. Kapky studeného deště mu padaly na obličej. Za chvíli půjdou lidé na ranní mši, snad mu něco dají. Je škaredě, jeho trapiči by mohli být zalezlí před deštěm s láškou levného alkoholu. Dnes by mu mohli dát pokoj a on by mohl všechno, co získá, přinést domů.

Klesl na kolena, na tvrdou kamennou dlažbu, a zády se na chvíli opřel o zeď kostela vedle vchodu. Déšť zesílil. Sklonil hlavu a sepnul ruce. Jak jinak dát najevo prosbu, když už nemá sil prosit. Přes sepnuté ruce viděl prázdnou čepici. Snad usnul, možná jen na chvíli ztratil vědomí. Probralo ho cinknutí. To do čepice přistálo pár drobných mincí. Tiše, sotva slyšitelně poděkoval a lehce se vkleče nad čepicí uklonil. Skoro se nedalo poznat, že to udělal. A čekal vůbec ten, kdo hodil mince, poděkování?

Jak dlouho tu byl? Varhany dohrály. Mše skončila. Lidé se pomalu vytrahovali. Tady už nic nedostane. Posbíral drobné z čepice a zastrčil si je do kapsy. Ani je nepočítal. V mysli necítil vůbec, ale vůbec nic. Jen prázdno. Dusivé tíživé prázdno.

Těžko si vybavoval, co bylo pak. Neví, nevzpomíná si. Zazvonil na faru? Dál klečel před kostelem? Neví to. Vzpamatoval se, když se jeho dlaň dotkla kliky kostela a on ji zmáčkнул. Dveře povolily. Se skřípotem se otevřely. Vešel dovnitř a zavřel za sebou. V předních lavicích spatřil nějakého muže. Jen zvedl hlavu a klidně se na něj podíval, pak ji zase sklonil a nechal ho, aby se posadil. Vydechnul úlevou. Žádné vysvětlování, žádné otázky, žádné vyhazování.

Chvíli jen tak seděl a užíval si toho, že na něj neprší. Kapuci stále přetaženou přes hlavu. Byl vděčný, že po něm nikdo nic nechce, na nic se ho neptá, nic mu neříká. Jen ta zima! Ta strašná zima, která se uhnízдила v jeho kostech. Zbaví se jí někdy? Třásl se. Nemohl se zahřát. Seděl schoulený do sebe a do své prázdnoty.

Seděl a mlčel. Možná se modlil. Možná nadával na osud a svůj život. Jak proniknout do myšlenek druhého člověka v jeho bolesti? Jak pochopit, co cítí, o čem přemýšlí? Jak spatřit neviditelné? Jak být člověku v té chvíli blízko? Jde to vůbec?

Sundal si kapuci z hlavy. Chvíli se díval k oltáři. Bezděky sepnul ruce a rty se pohnuly v bezhlasé modlitbě. Jako odraz toho, co se dělo uvnitř. Seděl nehybně. Cítil, že se ten muž vpředu vždy po chvíli rozhlédl po kostele a pohlédl i na něj. Zase znovu se sklonil a asi něco četl.

Ticho kostela způsobilo, že se i v něm začal rozlévat klid. Zůstat tady. Nikam nemuset. Nemít starosti. Nestarat se, co dá dětem jíst a co bude jíst on sám. Nemyslet na to, co bude zítra, odpoledne, příští

hodinu. Zůstat v tom klidu a pokoji. Tělo ho neskutečně bolelo. Změnil polohu. Zvedl kolena a zapřel se jimi o lavici před sebou. Ruce v klíně držely mokrý kabát.

Asi usnul. Otevřel oči. Stál nad ním ten muž z kostela. Jakoby z dálky slyšel klidný hlas: „Štefane, nemůžu tě tady nechat. Musíš jít.“ Pokýval hlavou a hlesnul: „Já vím.“ Těžce se zvedal. Málem vykřiknul bolestí. Chytil se za bolavé rameno. Znovu se ozvalo a připomnělo mu krutou realitu všedního dne. Pokřičoval se. Ten muž tu stále byl. Jako by se chtěl ujistit, že rozuměl a skutečně vypadne. Vzal batoh a vstal.

„Běž někam, kde ti mohou pomoci. Zazvoň na faru.“ „Tam jsem byl.“ Byl tam? Bylo to tak dávno. Tak strašně dávno. Než vešel do tohoto kostela, kde mu bylo tak dobře. Ted'! Na chvíli.

„Opravdu tady nemůžeš zůstat, Štefane.“ Jen pokýval hlavou, že rozumí, že chápe.

Najednou ucítil na svém čele ruku. Kreslila znamení kříže. Ucuknul. Byl zmatený. Zaskočený. Z dálky slyšel hlas, ale nerozuměl slovům. Stále cítil ten kříž na čele. Oči těch mužů se setkaly. Za ramena ho chy-

tily ruce. Rty muže se hýbaly. Něco mu říkal. Nerozuměl.

Stalo se to v okamžiku. Neví ani jak. Najednou měl tvář na hrudi toho muže a jeho paže ho pevně objímaly. Všechno se pohnulo. Veškeré sebeovládání, veškerá tvrdost byly pryč. Jeho tělo se uvolnilo. Kdyby ho nedržely ty ruce, určitě by upadnul. Začal se třást a rozplakal se. Plakal na hrudi toho cizího muže. Usedavě plakal. Mezi vzlyky vyřázel jednotlivá slova, věty.... „Nemůžu to nikomu říct!“ skoro křičel. „Vzali by mi je. Děti. Policajti nic neudělají.... Nahlásili by to! Vzali by mi je! Musím si zavolat!“

Stále plakal a ty ruce ho pevně držely.

Zvednul hlavu. Po tvářích mu tekly slzy. Odvrátil se. Otočil se zády. Snad aby ten muž neviděl jeho bolest a slabost.

Cítil, že ho bere za ruku. Dával mu do ní peníze. „Nemůžu ti dát víc. Vezmi si to.“ Ani se neotočil, aby se podíval do dlaně. Jeho duše, jeho srdce začaly křičet a on křičel s nimi. „Nechci peníze! Já nechci peníze!“

Copak to nikdo nechápe? Peníze mi pomáhají přežít. Já chci ale žít!!! Bože, pomoz mi, prosím. „Nechci peníze!“

„Já už nemůžu!“ Znovu mu z očí vyhrkly slzy a zalily jeho obličej. „Zabiju se!!! Už nemůžu!! Nemůžu.“

Dvě ruce ho chytily za ramena. Cítil ten pevný stisk. „Štefane, nesmíš!!! Tvé děti tě potřebují. Nesmíš!!!“

Pokýval hlavou. Pomalu se vydal k východu. Zastavil se u kříže. Dotknul se rukou Ježíšových nohou.

Ve dveřích se na malou chvíli zastavil a opřel se o zeď. Kapky deště dál padaly na zem. Těžce vzdychnul. Přehodil si přes hlavu kapuci. Odešel. Svůj kříž si dál nesl na svých zádech.

Neotočil se. Neviděl muže, který klečel před svatostánkem a modlil se za něj. V hlavě zmatek.

„Nechtěl peníze.“

„Nechtěl peníze!“

„Nechtěl peníze!!!“

Asi mu v té chvíli ani nedošlo, že Štefan dostal mnohem více.

V té chvíli se ke Štefanovi sklonil Šimon a na chvíli mu podepřel kříž.

V té chvíli se ke Štefanovi sklonila Veronika se svou rouškou. A jeho obličej se otisknul na hrud' toho muže.

To všechno už Štefan nevnímal. Naučil se žít tady a ted'. Ze dne na den. Z hodiny na hodinu. Vděčný za každou krásnou chvíli ve svém životě. Nemyslel na minulost a nemyslel daleko do budoucnosti. Ted' ho zajímalo jediné. Jeho děti. Šel za nimi.

Rost'a

S modelkou v kostele

Nedávno jsem strávila dva týdny v Americe u své kamarádky Hanky. Cestovali jsme, užívali jsme si slunnou Kalifornii, bylo to zkrátka úžasné. Dva týdny také znamenaly dvě neděle, takže jsem Hance oznámila, že půjdu do kostela. Hanka je úspěšná mladá dívka, která se živí modelingem. Sice není věřící, ale nabídla se, že půjde se mnou, a ještě dokonce přizvala jednu svou nevěřící kamarádku. A tak jsem na internetu našla nějaký katolický kostel v Los Angeles a plán byl na světě.

Ještě přede mší jsem nechala Hanku třikrát vyměnit si šaty, protože byly podle mě moc krátké nebo vyzývavé do kostela :) Když už opravdu nevěděla, co si má vzít na sebe, oblékla jsem se já do svých šatů, které běžně do kostela nosím. A ona s podivem poznamenala: „Však co děláš? Tvoje šaty jsou stejně krátké jak ty moje!“ A měla pravdu. A já si řekla, že jsem fakt pokrytec.

Celou cestu na mši se mi v hlavě rojilo spoustu otázek: Jaké to v tom kostele bude? Co když to bude nuda a holkám se mše nebude líbit? Ale hlavně – jak se na nás budou ti lidé dívat? Uvidí nás tam poprvé, bude-

me pro ně cizí, my nebudeme znát anglické odpovědi při mši. A taky jsme zrovna nevypadaly jako „správné katoličky“ ve smyslu – „dlouhá sukně, bledá líčka, to je správná katolička“. Určitě se na nás budou dívat divně, říkala jsem si. Radši si sedneme někam dozadu.

Starosti vystřídal překvapení z naprosto ÚŽASNÉ mše. Hned před kostelem nás přivítal usměvavý pár a předal nám papír s písněmi, které se budou zpívat. V kostele nás usadili pěkně dopředu. Ještě před samotnou bohoslužbou jsme byli vyzváni k tomu, abychom se s ostatními zdravili. A tak nám cizí lidé přáli: „Good morning! How are you?“ Všichni byli opravdu velice milí a přátelští! Ukazovali nám v kancionálu, která píseň se zrovna zpívá, nebo na které straně najdeme liturgická čtení. Kněz byl skvělý a jeho jednoduché, vtipné, ale přesto duchaplné kázání si pamatuji dodnes.

Cítila jsem se dobře, opravdu dobře. Pak jsem si ale uvědomila, že v cizím kostele na druhé půlce světa se cítím lépe než v kostele doma v Karvině. I kamarádky byly nadšené a zároveň překvapené. Ptaly se mě udiveně: „Proč na nás ti lidé byli tak milí?“ Nejprve jsem chtěla pokrytecky říct něco jako: „My křesťané jsme prostě takoví“. Ale pak jsem si uvědomila, že to není pravda.

Začala jsem přemýšlet, jaké to musí být, když někdo přijde do našeho karvinského kostela poprvé. Moc úsměvů ho tam často nepotká. Lidé si ho spíše přejedou pohledem a zařadí do škatulky s názvem „Ten k nám nepatří“.

I pravidelný návštěvník se může v naší farnosti cítit špatně. Nechci se tady rozepisovat, ani na nikoho útočit. Každý víme, v čem se můžeme zlepšit.

V onom kostele v Americe jsem si však uvědomila, že Bůh zve do svého chrámu KAŽDÉHO a kostel tedy má být místem pro VŠECHNY.

Pro ty „dokonalé“, i ty nedokonalé.

Pro ty v prvních lavicích, i ty v posledních.

Pro ty, kteří jsou při mši obklopeni rodinou a známými, i pro tzv. „outsidery“.

Pro usmívající se, běžající a křičící děti, ale také pro klidné a rozvážené seniory.

Pro „svaté“ křesťany i pro modelky :)

Všichni zde máme své místo. Na nikoho bychom se neměli dívat z patra a měli bychom se snažit, abychom se v kostele všichni cítili dobře. Modleme se, aby to tak bylo a aby každý nový návštěvník našeho kostela cítil pozitivní atmosféru společenství.

Alena

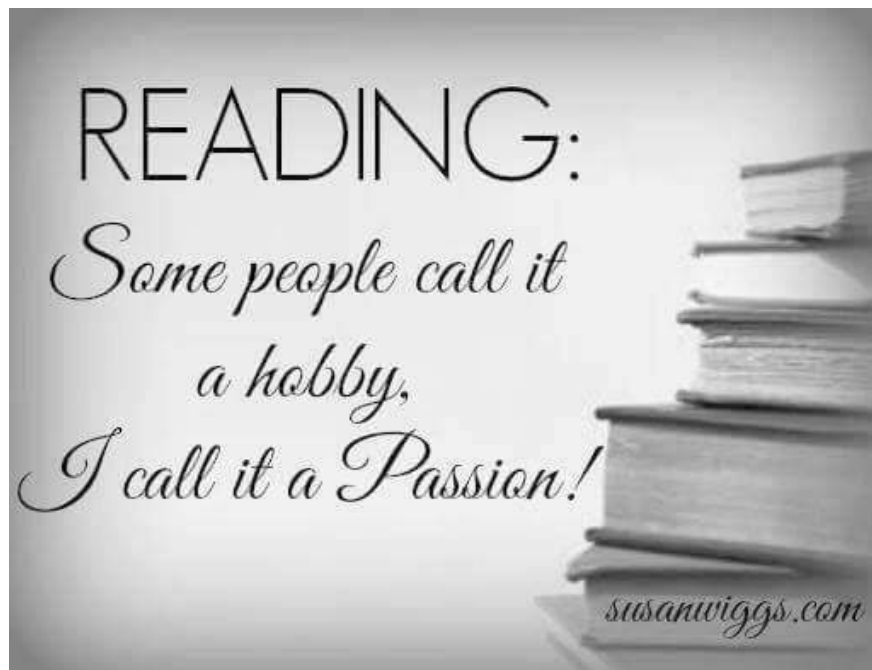
Poznáte ten pocit, keď vojdete do kníhkupectva a doslova sa tam strátite? Keď sa musíte až ustrážiť, aby ste neodišli s ďalšími piatimi knihami domov, ale počkali s kúpou obľúbeného titulu aspoň do najbližšej výplaty? Keď viete, že kniha sa má dostať na pulty predajne v piatok, ale už od utorka sa tam každý deň chodíte pozeráť, či ju náhodou nedostali skôr? Ja tento pocit dôverne poznám. A verím, že aj mnohí z Vás vedia, o čom hovorím :)

„Cestovanie v čase...“

Dnes máme na výber rôzne žánre, či už odbornú literatúru, beletriu, kresťanskú literatúru, životopisy a mnohé ďalšie. Môžeme si vybrať hneď niekoľko.

V súčasnosti je tiež veľa kníh sfilmovaných a preto si často „stiahneme“ film a pozrieme si ho... ale kniha - to je niečo iné. Film je väčšinou upravený podľa režiséra, spracovaný podľa jeho predstavy, dej je skrátený...ale keď čítame knihu, pracuje naša fantázia, predstavujeme si postavy, s niektorou sa dokonca aj stotožňujeme. Čítanie nepochybne povzbudzuje fantáziu. Ak môžem za seba povedať, keď mám niečo dobré rozčítané, vždycky sa teším na to, ako prídem domov z práce a ponorím sa do sveta knihy. Kniha pre mňa predstavuje relax... spolu s dobrou kávou :) Najradšej čítam historické romány z anglického prostredia, ale nepohrdnem ani iným žánrom. Dej ma dokáže tak pohltiť, ako keby som sa stala jeho súčasťou a žila v tej dobe. A keď mi napríklad zazvoní mobil, musím sa až akoby spamätať a vrátiť do reality. A práve to ma na tom čítaní baví. To „cestovanie v čase a priestore“ :). Medzi moje obľúbené autorky patria Julie Klassenová, Tessa Afsharová (ktorá opisuje biblické ženy v románovom spracovaní), Tamera Alexandrová, Colleen Cobleová a Kathryn Hughesová. Mne osobne sa knihy od týchto autoriek veľmi páčia, také oddychové, ale tiež napínavé čítanie, hlavne pre ženy. Týmto by som sa chcela ospravedlniť mužom, že im s výberom literatúry poradiť neviem... A zároveň aj za to, že keď ich ženy

Čas na knihu

začnú čítať, tak občas možno nebude umytý riad alebo vyžehlené košele :D

Chvilka pre knihu

Sú ľudia, ktorí čítajú všade – na zastávke, v autobuse, v kaviarni... obdivujem tieto schopnosti ľudí, lebo ja to nedokážem. Pre mňa je čas strávený s knihou v ruke svojim spôsobom výnimočný, nedokážem čítať a zároveň sa s niekým rozprávať alebo pozeráť seriál. Čítanie je chvíľa, ktorú si „kradnem“ pre seba a pre svoj relax, ktorý si myslím, že je pre zdravie každého človeka dôležitý, či už je to čas strávený pri knihe alebo pri inej záľube :)

Kresťanská literatúra

Aj kresťanstvo má svoje „čítanie“. Najdôležitejšou knihou je Biblia. Nie nadarmo je pomenovaná ako „kniha kníh“. K dispozícii máme mnoho kníh a časopisov, ktoré sa zaoberajú kresťanskou tematikou. Životopisy svätých, história kresťanstva, úvahy, kázne – stačí si len vybrať, podľa toho, k čomu inklinujeme alebo čo práve potrebujeme „počuť“. Tieto knihy nám poslúžia na poučenie,

povzbudenie, pochopenie mnohých vecí, v ktorých nemáme jasno. Ja osobne čítam skôr články s kresťanskou tematikou. Rozhovory s osobnosťami, resp. na nejaku konkrétnu tému, názory, vysvetlenia a podobne. Kresťanská literatúra je nepochybne hodnotné čítanie, ale nie je dobré čítať ju na úkor Božieho Slova. Čítanie Biblie by pre nás malo byť, čo sa týka čítania, na prvom mieste.

Čo čítať?

Keďže u gréckokatolíkov už začal predvianočný pôst, bolo dobré dať si nejaký záväzok...tak som si dala taký, že budem čítať Sv. Písmo... áno, nemala by to byť len záležitosť pôstu, ale priznajme si, koľkí z nás si denne čítajú Božie Slovo? Myslím tak skutočne, v súkromí, sami. Rozhodla som sa, že je načas s tým začať, tak som začala. A povzbudzujem k tomu aj Vás :) Keďže sa nám dni skracujú a večery prdlžujú a vonku je čím ďalej, tým chladnejšie, tak Vám prajem príjemný čas strávený v teple domova. Možno aj pri šálke horúceho čaju a s dobrou knihou v ruke :)

Anička

Andělé jsou

Znám jednu malou pětiletou holčičku, sama vypadá jak andílek, drobný kudrnatý blondátý andílek s velkýma očima. Tato holčička má to štěstí, že svého anděla strážného vnímá a možná i vidí. Říká mu princezna. Hraje si s ní, uléhá s ní, dává

pozor, aby ji rodiče nebo kamarádi nezasedli. Na hostinách jako jsou vánoce nebo oslavy narozenin, má anděl princezna vždy rezervované své místo a holčička se s ní nezapomene rozdělit o své dárky.

V současné době je holčička dlouhodobě v nemocnici, leží s těžkou nemocí, lékaři tápou a neví si rady. Rodiče za ní můžou přes den jezdit. Večery však tráví sama. Vlastně ne úplně. Má svého anděla, o kterého se doposud tak krásně starala.

Protože věřím na zázraky a protože věřím na sílu modlitby, prosím všechny milé čtenáře za modlitbu o uzdravení tohoto děvčátka.

Moc děkuji, přeji krásný pokojný adventní čas prožitý ve zdraví ve vašich domovech a s těmi, které máte rádi.

Kamila F.

Prvněáci na hodině náboženství nakreslili pro náš farní časopis, jak si představují, že vypadá ten jejich anděl strážný (viz zadní obálka). Každý měl pro svého andělka ještě svou osobní prosbu.

Anička a Daneček : „Abychom mohli být s andělem spolu.“

Maruška: „Aby mě pořád chránil.“

Tereška: „Abych byla zdravá.“

Karolínka: „Abych se s ním setkala u mě doma.“

Robínek: „Aby mě pořád slyšel.“

Ríša: „Aby mi nikdy neumřel.“

Ondra: „Aby mi pomohl být hodný.“

Perly papeže Františka

V této rubrice opět přináším inspiraci pro náš život od Svatého Otce.

Žijeme-li ve strachu před Bohem, nemůže být náš život plodný (19.11. 2017)

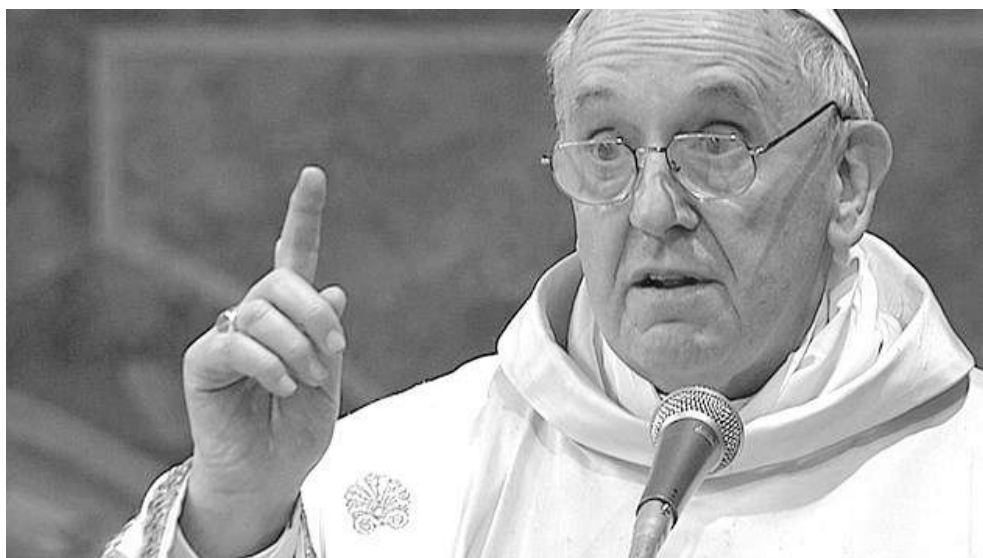
Papež ve své promluvě na Svatopetrském náměstí komentoval podobenství o hřivnách z nedělního evangelia (srov. Mt 25,14-30). Ve svém komentáři poukázal na důvod počínání špatného služebníka z Ježíšova podobenství, a tím byl strach, který služebníkově bránil mít důvěru ke svému pánu.

Papež mimo jiné řekl:

„Strach vždycky znehybňuje a často vede ke špatným rozhodnutím. Strach odrazuje od iniciativy, přivádí k útěku do bezpečných a zaručených řešení, což má za následek, že se nic dobrého neuskuteční. K pokračování a růstu na cestě života netřeba mít strach, je třeba mít důvěru.“

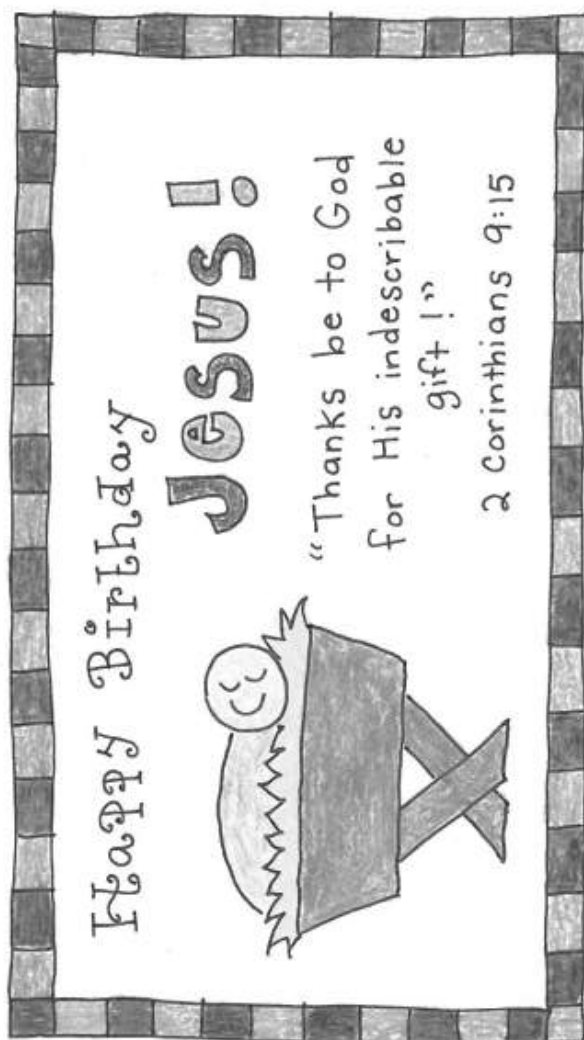
Toto podobenství nám umožňuje chápat, jak je důležité mít správný pojem Boha. Nesmíme si myslet, že je špatným pánem, který je tvrdý a přísný a chce nás trestat. Pokud v sobě nosíme tento pomýlený obraz Boha, nemůže náš život být plodný, protože žijeme ve strachu, který nás nepovede k ničemu konstruktivnímu, ba dokonce nás bude paralyzovat; strachem se sami zničíme. Jsme voláni k reflexi, abychom objevili, jaký je doopravdy náš pojem Boha. Již ve Starém zákoně se Bůh zjevil jako milosrdný a milostivý, shovívavý, velmi laskavý a věrný (Ex 34,6). Ježíš nám stále ukazoval, že Bůh není pánem tvrdým a netolerantním, nýbrž plným lásky a jemnocitu, dobrotivým otcem. Proto k Němu můžeme a máme mít nezměrnou důvěru.“

Lucka

1 "God Sent the angel Gabriel to a girl named Mary." Luke 1:26	2 "The angel said to her, 'Don't be afraid, because God is very pleased with you.'" Luke 1:30 	3 "Listen! You will become pregnant and have a baby boy. You will name him Jesus." Luke 1:31 	4 "He will be great. People will call him the Son of the Most High God." Luke 1:32
5 "Mary said, 'I am the Lord's servant. Let this thing you have said happen to me!'" Luke 1:38 	6 "Caesar sent out an order... that everyone's name must be put on a list." Luke 2:1 	7 "Everyone traveled to their hometowns to have their name put on the list." Luke 2:3 	8 "So Joseph went to the town of David because he was from the family of David. Joseph registered with Mary." Luke 2:4-5
9 "While Joseph and Mary were in Bethlehem, the time came for her to have the baby. She gave birth to her first son." Luke 2:6-7 	10 "There were no rooms left in the inn. So she wrapped the baby with cloths and laid him in a box where animals are fed." Luke 2:7 	11 "That night, some shepherds were in the fields nearby watching their sheep." Luke 2:8 	12 "An angel of the Lord stood before them. The glory of the Lord was shining around them." Luke 2:9
13 "The angel said to them, 'Don't be afraid, because I am bringing you some GOOD News!'" Luke 2:10 	14 "Today your Savior was born in David's town. He is Christ, the Lord." Luke 2:11 	15 "This is how you will know him: You will find a baby wrapped in cloths and lying in a feeding box." Luke 2:12 	16 "All the angels were praising God, saying, 'Give glory to God in heaven, and on earth let there be peace to the people who please God.'" Luke 2:13-14

17 "So the shepherds went quickly and found Mary, Joseph, and the baby." Luke 2:16-17 	18 "Then the shepherds went back to their sheep, praising God and thanking him for everything that they had seen & heard." Luke 2:20 	19 "After Jesus was born, some wise men came from the east." Matthew 2:1 	20 "When the wise men saw the star, they were filled with joy." Matthew 2:10
21 "They went to the house... and they bowed down and worshiped the child." Matthew 2:11 	22 "They gave him treasures of gold, frankincense, and myrrh." Matthew 2:11 	23 "A child will be born to us. God will give a son to us. His name will be... Prince of Peace." Isaiah 9:6 	24 "For God loved the world so much that he gave his only son. God gave his son so that whoever believes in him may not be lost, but have eternal life." John 3:16

„Když jsem přečetl Bibli, celým svým srdcem jsem zatoužil stát se křesťanem. Když jsem pak poznal křesťany, byl jsem rád, že jsem se jím nestal.“ (Mahátma Gándhí)

Tvrdá slova. Hodně tvrdá. Zvláště pak když je slyšíme my, křesťané. A neřekl je žádný neznámý člověk z ulice. Někdo, nad jehož slovy by se dalo mávnout rukou. Řekl je ten, který proslul svým nenásilným „bojem“ o svobodu Indie a nakonec jí dosáhnul. Co ho vedlo k takovému výroku?

„Když jsem přečetl Bibli, celým svým srdcem jsem zatoužil stát se křesťanem.“ Ano, Bible je úžasná kniha. Celý Nový zákon je o lásce, milosrdenství, odpuštění... Kdo by nechtěl žít v takovém světě. Kdo by nechtěl žít v království nebeském, které podle slov samotného Ježíše Krista je už mezi námi. **(Lk 17, 21)** Když už je ale mezi námi, když v něm žijeme, jak mohl říci: **„...Když jsem pak poznal křesťany, byl jsem rád, že jsem se jím nestal...“** A znovu podotýkám, nebyl to žádný hlupák.

Asi viděl a zažil něco, čím se křesťané, se kterými se setkal, zrovna nevyznamenal.

A přitom se určitě řídili stejnými příkázáními jako my dnes. Nebo snad ne?

„Příkázání nové vám dávám; milujte se navzájem; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste mí učedníci; budete-li mít jedni k druhým lásku.“ (Jan 13, 34-35)

Byla to právě vzájemná láska a úcta, která v dobách, kdy bylo křesťanství jen sektou v rámci judaismu, přesvědčovala ostatní, aby se dali pokřtít, aby chtěli patřit k té „cestě“. Bylo to na tu

dobu něco nevídaného. Bez rozdílu majetkového a společenského postavení byli tehdejší stoupenci „té cesty“ a Ježíše Krista schopni za sebe a za víru položit i život. Bez zloby. Bez nenávisti. S grácií. Gladiátoři, kteří přijali víru a křest, v aréně odmítali zabít poraženého soupeře. Dokonce byli ochotni sami za svého protivníka zemřít. Mezi křesťany prostě panovaly úplně jiné poměry než v okolním světě. Oni se však JEN řídili novým příkázáním, které jim dal Ježíš Kristus. Ten, který z lásky k nim a pro ně zemřel na kříži.

A oni poslouchali evangelium, poslouchali, jak žil, jak se choval, a snažili se Jej sami napodobovat a svými činy se Mu přibližovat.

...plodem Ducha je láska, radost, pokoj, trpělivost, ochota, dobrota, důvěra v druhé, mírnost, sebeovládání... (Gal 5, 22-23)

Kolik lásky projevil ke všem těm, kteří za ním chodili. Kolik trpělivosti, když je vyučoval, léčil i láskyplně káral. Kolik trpělivosti s Janem a Jakubem, kteří si chtěli zajistit místa po boku Boha. Kolik trpělivosti s Petrem, kterého se třikrát ptal, jestli ho miluje. Kolik důvěry, když mu přes všechna pochybení svěřil svou církev a na něm ji vystavěl. Kolik důvěry v Pavla, kterého si vybral přesto, že měl pravomoc kohokoliv ze stoupenců cesty nechat kamenovat. Kolik lásky, pochopení a dobroty, když učedníci usnuli, když se potil krví v bolestné úzkosti před svou smrtí na kříži. Kolik mírnosti a sebeovládání, když ho mučili.

Kolik lásky, mírnosti a sebeovládání k cizoložné ženě. Kolik k těm, kteří ji chtěli odsoudit a kamenovat. Kolik taktu, když nevyzradil nahlas žádný z jejich hříchů, které znal a které psal do písku. Kolik pokoje vnášel mezi své následovníky. Jak mírně mluvil i s tím, kdo jej zradil...

Podobenství za podobenstvím. Pří-

Křesťan...

běh za příběhem. Situace za situací... On žil lásku, kterou měl od svého Otce. On byl v té lásce a skrze něj v ní byli všichni, kteří s ním chodili. Každý, kdo o to stál.

A ti, kteří měli ve znaku rybu, tu lásku, kterou sami poznali, jen a pouze dávali dál. To bylo to, co je odlišovalo od ostatních. Vzájemná láska. Vzájemné činy lásky.

Nehledejme marnou slávu tím, že bychom jedni druhé dráždili, navzájem si záviděli. (Gal 5, 26)

Nač by hledali slávu na úkor svého bližního, svého bratra? Proč by se snažili získat výhodu nějakou špatností, pomluvou, závistí, špiněním, podvodem, pýchou, krádeží, vztekem jeden proti druhému? Tak jejich Pán nežil. Tak jejich Pán nejednal. To jejich Pán neučil.

Jsem přesvědčen, že kdyby Mahátma potkal křesťany té doby, byl by on sám křesťanem. Citát by pravděpodobně končil slovy **„...když jsem pak křesťany potkal, se vši odhodlaností a důvěrou jsem se k nim přidal...“**

Jenže on je nepotkal. A tak jsou jeho slova pro praktikujícího křesťana nepřijemná a tvrdá. Těžko se na ně reaguje. Nedají se totiž vyvrátit žádnými argumenty, žádnými větami. Jediné, co může taková slova vyvrátit, jsou činy. Činy lásky, činy víry. Nic jiného nevezme vítr z plachet těm, kteří se budou zaštiťovat Mahátmovým citátem, než láskyplný mírný pokojný čin. Čin hodný následovníka té cesty, následovníka Ježíše Krista.

„Když jsem přečetl Bibli, celým svým srdcem jsem zatoužil stát se křesťanem. Když jsem pak poznal křesťany, byl jsem rád, že jsem se jím nestal.“ (Mahátma Gándhí)

Jak bychom dopadli my všichni, kteří usedáme každou neděli do lavic našeho kostela? Jaký by byl konec citátu, kdyby potkal Gándhí nás?

Bůh to ví! Víme to my sami?

Rost'a

Pár slov o neděli...

...a vůbec se nejedná o připomenutí 3. Božího přikázání, že bychom měli jít do kostela na mši; že bychom se měli vyhnout těžkým a výdělečným pracím; že bychom měli mít čas pro Boha a blízké. Vůbec se tady nechci pozastavovat nad tím, zda můžeme zapnout pračku nebo nikoli, a zda je přípustné žehlení nebo dělání domácích úkolů do školy... Ostatně v tom bychom už dávno všichni měli mít jasno.

nejblíže, jak je to možné, k Eucharistickému stolu, abych se Eucharistie účastnil, a ne abych se stal divákem zastrčeným ve stínu nebo pouhým posluchačem bezpečně schovaným někde pod kůrem nebo v boční kapli. Ony boční kaple jsou přípustné pouze, když je hlavní liturgický prostor plný. Když tam i přes to zůstávám nebo stojím někde před kostelem, stavím se (v podstatě) mimo společenství

Tentokrát bych se chtěl pozastavit u prožívání nedělní slavnosti v našem kostele (ale ono to všechno platí pro všechny neděle, všechny lidi a všechny kostely).

Vrcholným bodem naší křesťanské neděle je společné slavení Eucharistie, tedy naše společenství kolem stolu Slova a stolu Eucharistie. Kolem stolu, neboť katolickou Mši svatou neslouží kněz, ale slaví ji celé společenství místní Církve (farní, diecézní) a tomu shromáždění předsedá biskup nebo kněz *in persona Christi*, tedy v osobě Krista, jehož je během liturgie ikonou. Církev shromážděna kolem stolu, tedy co nejbližší.

Pravidlo č. 1.: V prostoru, kde je Eucharistie slavena, si sedám co

a (v podstatě) dalo by se říct, že Eucharistii neslavím spolu s ostatními, ale upřednostňuji svou vlastní, soukromou zbožnost.

Pravidlo č. 2.: My, katolíci slavíme celou mši svatou, tedy od příchodu kněze k oltáři do jeho odchodu do sakristie. Přicházíme tedy na mši svatou před příchodem kněze, neboť společné znamení kříže nám uvědomuje, proč a nač jsme se v kostele sešli – tedy ve jménu Otce, i Syna i Ducha Svatého. Není to nějaká soukromá akce nebo jen hledání uspokojení svých vlastních zájmů. Stojí za to si pamatovat, že Mše svatá je jednotou bohoslužby Slova a bohoslužby Oběti, tedy jsou to neoddělitelné části, které nikdo nesmí nikdy rozdělovat, ani ve své

osobní zbožné praxi. Je dobré si také uvědomit, že když už se někdy stane, že přijdu do kostela pozdě, můj pozdní příchod ruší všechny ostatní shromážděné a někdy i znemožňuje modlitební soustředění. Je to tedy projev bezohlednosti. Obdobně to platí i o odchodu z kostela. Ten má své místo až bohoslužba skončí, neboť Hospodinovo požehnání je pro nás důležité a vyslechnout si nedělní ohlášky, znamená projevit zájem o dění v našem farním společenství, které i já tvořím. Odejít před, znamená: „nezajímáte mě, svoje jsem si splnil a šmitec, nic po mně nechtějte“...

Pravidlo č. 3.: Ke svatému přijímání vždy, kdy je to možné, přistupujeme ve dvou řadách, i když podávající je pouze jeden. Proč? Je to jednoduché. Aby se ten, který je vedle mne, mohl v klidu připravit k přijímání ve chvíli, kdy je Tělo Páně podáváno mně. Zároveň také, aby se už ten za mnou mohl připravit, když člověk vedle přijímá – jednoduché, ne?

Pravidlo č. 4.: Jelikož je neděle ve farním životě dnem vždy hyperaktivním, pro kněze obzvlášť (holt každou neděli slavíme Mši sv. minimálně na třech různých místech), a docela často se stává, že mezi mšemi někdo něco s knězem ještě potřebuje řešit, nepočítejme tedy s časem na zpověď v neděli před bohoslužbami jako se standardním časem k této svátosti. Během týdne zpovídáme vždy půl hodiny před každou Mší sv., navíc každý čtvrtek od 16:00 hod. a každý pátek od 17:00 hod. Příležitosti je tedy více než dost a mnohdy se stává, že na kajícíničky čekáme, čekáme a čekáme... Opět prosím, buďme ohleduplní a ponechme nedělní čas před bohoslužbami těm, kteří se opravdu nemají jak do kostela dostat, ale to skutečně opravdu.... prosím. A ještě slůvko ke zpovědím obecně, už mimo neděli. Do standardů křesťanského života patří stálá starost,

abychom mohli jít ke svatému přijímání pokaždé, když jsme na Mši svaté – nelze tedy striktně říct, jak často bychom se měli zpovídat. V podstatě hned, když zjistím, že k přijímání už nemůžu, tedy když se něco stane, měl bych se vyzpovídat. Neodkládejme zpověď až a výhradně na 1. pátek. Prvopáteční zpověď není dogma víry, ale pouze krásný slib Pána Ježíše, že člověk, který v životě absolvoval 9 po sobě následujících prvních pátků v měsíci, ve svém životě nezemře, aniž by byl s Bohem smířený. K naplnění toho slibu je zapotřebí, abychom na 1. pátek byli ve stavu milosti posvěcující, byli na Mši svaté a přijali Tělo Páně. Jinak ke zpovědi bych měl jít vždy a co nejrychleji, když zjistím ve svém svědomí, že už nemůžu přijmout Tělo Páně.

Pravidlo č. 5.: Bohatneme a stáváme se čím dál více z pohodlnější a líní. Ano, ano, asi každý z nás to pociťuje... a nejedná se tady o výši sbírek, ale o množství aut v neděli u kostela.... Někdy se navzájem blo-

kujeme, někdy to před kostelem vypadá jak v autobazaru a někdy se nedá hnout. Podél zdi farského dvoru je vyznačených pár míst pro parkování a jsou to jediná místa před kostelem k tomu určená. Tady bych moc prosil o stabilní ponechávání 1. parkovacího místa, hned u fary, pro kněze. V čase nedělního dopoledne se totiž stává, že musíme rychle přijet ze Sanatoria, zastavit před/po bohoslužbě v Dolech, nebo může být ještě milion dalších okolností, kde je nutné, abychom byli flexibilní a mobilní. Parkování kolmo k faře už není úplně to pravé ořechové, neboť tím omezujeme pohyb všem ostatním. A už vůbec nepřípustné je parkování přímo před dveřmi fary. Blokuje tím výjezd z parkovacích míst a také volný přístup k faře. Nepřípustné je také parkování aut v prostoru mezi kostelem a poštou. Tato plocha, kterou snadno poznáme, neboť je tam jiná dlažba, není vůbec zpevněná pro provoz motorových vozidel a jezdit tam nebo parkovat, znamená ničit společné jmění a také pro-

jev bezohlednosti vůči těm, kteří se pak musí prodírat mezi auty cestou pěšky z/do kostela. Ponechme, moc prosím, místo v bezprostřední blízkosti kostela těm, kteří opravdu mají problémy s chůzí a opravdu potřebují mít auto blízko, nebo do kostela dojíždí taxíky, aby i tato vozidla mohla před kostelem vytočit a třeba i zajet pro někoho dalšího. Máme velké parkoviště pod farou ataké u bývalého Prioru. Těch pár kroků navíc nikomu neublíží a třeba i pomůže...

Nemáme rádi pravidla? Ano, je to znamení doby, nicméně pamatujeme, že jsme křesťané a naše křesťanství se projevuje jistou uspořádaností a ohleduplností, a tedy věřím, že těchto mých pár proseb nám pomůže klidně a bez zbytečné nervozity slavit neděli, den svatý, den, kdy pokaždé slavíme naše Zmrtvýchvstání v Kristu zmrtvýchvstalém.

Przemek

S kolárkem v kuchyni

Večery jsou už dlouhé, radiátory jedou naplno. Když vyjdeme ven, tak docela často naší hlavou proletí myšlenka, že je kosa. Tak se mi zdá, že by bylo celkem žádoucí něco teplého, něco na zahřátí a tak třeba něco, co by se hodilo i k obědu, i k večeři, a v podstatě po kouskách i kdykoli během dne. Něco tak variabilního a různého, že se stává přímo zkušební laboratoří našich kulinářských fantasií a pokusů. Může se to s chutí (věřím) papat jako jídlo sladké nebo slané, jako jemné nebo pikantní a dokonce i ve verzi uvařené, osmažené nebo zapečené... samotné nebo s nějakou omáčkou, nebo jen tak trochu pokapané sádlem se škvarkami... Opět to bude jedna z polských hitovek, po které se ptají skoro všichni návštěvníci Polska, ale je pravda, že toto jídlo najdeme také v kuchyni litevské, běloruské, ukrajinské a rozměrově trochu menší a ve formě malých měšců nebo malých půlměsíců slepených do kruhu svými cípy, také v kuchyni ruské – tam se tomu říká пельмени (pělměni)... pro nás jsou to prostě a jednoduše **pierogi**...

Důvěrně dobře známé v každé polské domácnosti a za chvíli, ve variantě s kysaným zelím a houbami uvnitř, budou na každém štědrovečerním stole, mniam!

Pierogi mohou být ty vánoční se zelím a houbami, mohou být s mletým masem (různými druhy), mohou být „ruské“ – ty v Rusku vůbec neznají, ale pojmenované jsou tak dle směsi, kterou jsou naplněné, tedy vařený šťouchaný brambor, tvaroh nebo bryndza, osmažená cibulka, pepř a sůl (což je typická kombinace chutí v Rusku); mohou být i s borůvkami nebo jahodami, mohou být i se sýrem – tady pozor na jazykovou past, neboť sýr – ser to je v polštině také tvaroh, akorát bílý, a tedy tady je to zrovna sladká varianta tohoto jídla, žádný eidam, hermelín nebo nivu tam nenajdeme. Ještě pár moderních variant: se špenátem, s kuřecími prsy a sušenými rajčaty, s lososem nebo můj objev během našeho putování po východním Polsku – se štikou, ...mmm nebe v hubě!

Každopádně ale nejdůležitější je těsto. Náplň samotná, jak jsem už řekl, je otázkou naší fantazie. Do těsta můžeme pak vložit cokoli, co nám chutná. Akorát jedna důležitá poznámka – všechno musí být rozdrobeno tak, aby se po rozříznutí nebo odkousnutí kousku nic netáhlo a nebylo jakýmsi „přemostěním“ dvou oddělených částí. Tak jdeme tedy na **těsto, ke kterému potřebujeme:**

3 hrnky hladké, pšeničné mouky, tedy cca. 750 ml.;

1 čajová lžička soli;

1/4 kostky margarínu nebo másla, tedy cca. 50-65 g - nutno, aby tuk byl měkký, tedy měl pokojovou teplotu;

1 hrnek teplé vody, tedy zas cca. 250 ml.

Tedy to záleží na nás, zda chceme těsto vypracovat ručně na pracovní desce nebo použijeme k tomu mixer s hákovými metličkami, nebo všechno vhodíme do kuchyňského robotu a necháme jej pracovat za nás. V každém případě prvně smícháme mouku, sůl a tuk. Pozvolna, postupně přidáváme vodu a těsto hněteme tak dlouho, až je hladké, elastické, pružné a samo nám odpadá od rukou, příp. od metliček robotu. Necháme těsto asi 15 min. odpočinout a v té době můžeme připravit třeba nějakou tu nádivku. Když už je těsto pěkně vypracované a odpočínuté, lehce posypeme pracovní desku moukou, odřízneme kus těsta a rozválíme jej válečkem na tloušťku asi 2-3 mm. Pak pomocí většího hrníčku nebo menší misky z těsta vykrojíme kolečka, ideálně o průměru takových 6-7 cm. Zbylé těsto zapracujeme do toho, které jsme ještě nerozválili a tak pokračujeme, až spotřebujeme celé těsto. Na půlku kolečka dáme náplň tak, aby zbyl nějaký okraj, přeložíme a půlměsíc zalepíme buď prsty nebo (pro jistotu, aby se při vaření nic nerozlepilo) k tomu použijeme vidličku. Zalepené pierogi vhodíme do hrnce se slanou, vroucí vodou a vaříme tak dlouho, až nevyplavou na povrch (cca. 2 min.). Ještě chvilku je necháme povařit, pochopitelně postupně, po pár kouscích, ne všechny najedou. Pokud máte nějakého pomocníka /-y, někdo může válet těsto a vykrajovat kolečka, někdo další plnit a lepit, a další vařit. Docela dobrá škola teamové práce.... Vyložíme na talíř a v podstatě hotové. To, co dáme jako náplň, nebo zda dáme na pierogi nějakou omastku nebo omáčku, anebo zda je po vychladnutí ještě osmažíme, nebo zapečeme v troubě, to už nechávám chuti každého, dle vlastních preferencí. Dobrou chuť!

Aha, ještě by asi byla dobrá nějaká ta náplň :)

Takže ona zmíněná vánoční varianta, tedy **se zelím a houbami**.

K ní tedy potřebujeme:

3/4 kg kvašeného bílého zelí

cca. 300 ml sušených hřibů

2 cibule

sůl, pepř, dle chuti

olej na osmažení cibule

Sušené hříby opláchneme, zalijeme vodou a necháme je v ní na cca. 15-20 min. Pak je v té stejné vodě uvaříme, chvíli povaříme a pak zcedíme. Pozor, hřibový vývar se nám pak může hodit k nějaké houbové omáčce nebo polévce... :) Zelí propláchneme a uvaříme, aby bylo měkké. Pak zcedíme a vymačkáme, aby obsahovalo co nejméně vody. Následně do zelí přidáme hříby a všechno promícháme. Potom větším nožem posekáme nadrobno nebo si pomůžeme strojkem na mletí masa, ovšem s velkými oky. Oloupanou a nakrájenou nadrobno cibuli osmažíme na oleji a jen cibulku přidáme do směsi zelí s houbami. Opět pořádně promícháme a vše dochutíme solí a pepřem dle vlastní chuti. Náplň je tak hotová. :)

„Ruská“ varianta:

Studené rozmačkané brambory (které nám třeba zůstaly od oběda předchozí den) smícháme v poměru 1:1 s tvarohem nebo brynzou, přidáme nadrobno nakrájenou a osmaženou cibulku (přiměřeně). Vše pořádně promícháme, dochutíme solí a pepřem a tak máme další náplň :)

Když v ruských vyměníme tvaroh za bůček, uzené nebo škvarky, budeme mít variantu selskou. Tyto pierogi pak výborně chutnají zapíjené kefirem, kyškou nebo podmáslím.

Každopádně je třeba dbát na dvě věci: 1. aby náplň nebyla příliš mokrá, vodnatá a 2. abychom si při plnění ponechali dostatečně široký okraj na slepení obou hran půlměsíce. V žádném případě na tom okraji nemůže být nádivka, neboť pierogi se nám během vaření prostě rozpadnou...

Przemek

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

27.11.2017-31.12.2017

(stav ke dni: 22.11.2017)

po 27.11.	7:00	Pl	Za + Helenę Łajczyk, męża Karola, rodziców z obu stron, za żywą i + rodzinę Łajczyków, Gureckich, Matykiewiczów i Bystroniów oraz za dusze w czyśćcu
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
út 28.11.	7:00	Cz	Za + Petra Kurku (3.výr.+), + Martu Šoltysovou, manžela, bratra a ro-diče z obou stran
st 29.11.	7:00	Pl	Dziękczynna za 40 lat życia syna Tomasza, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę oraz za całą ro-dzinę
	18:00	Cz	Za + Juraje Hreuse, rodiče z obou stran a duše v očistci
čt 30.11.	7:00	Cz	Za + z rodiny Kubatkové, Kaňákové, Bechné a Monczkové a za + známé
	18:00	Pl	Za + Gizelę Jagiellową, jej męża Józefa i za + rodziców z obu stron
pá 01.12.	6:00	Cz	Za + rodiče Františka a Marii, s prosbou o dar víry pro celou rodinu
	7:00	Pl	Za + z rodiny Popov, Kopel i Folek
	18:00	Cz	Za + Mikuláše Horňáka a za žijící a + rodinu z obou stran
so 02.12.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za + Wandę Palowską-Kohutek (3.roczn.+), za jej ojca Karola Palowskiego (30.roczn.+), z prośbą o Królestwo Niebieskie dla nich
ne 03.12.	6:30	Pl	Za + Marię Galoczową, rodziców oraz rodzinę Pieczków, Pierchalów i Galoczów
	8:00	Cz	Za + rodinu Brecherovou, Kremerovou, Slabou, s prosbou o Boží požehnání a přimluvu Panny Marie pro žijící rodinu
	9:30	Pl	Za + i žijících z rodiny Knauer, Hanzlik, Sanak oraz za dusze w czyśćcu cierpiące
	11:00	Cz	Za + Václava Novotného (30. výr.+) a za celou + rodinu, s prosbou o Boží požehnání pro žijící členy rodiny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 04.12.	6:30	Pl	
	18:00	Cz	Za + Michala Včelku
út 05.12.	6:30	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání
st 06.12.	6:30	Pl	
	18:00	Cz	Za + Jana Hišema (10.výr.+), za duše v očistci, s prosbou o dar zdraví pro celou žijící rodinu
čt 07.12.	6:30	Cz	Za + sestru Šárku a rodiče Suchankovy
	18:00	Pl	Za + rodziców Marię i Izzydora Koniecznych oraz za + męża Petra Brosche
pá 08.12.	6:30	Pl	Za + mamę Elę Swaczynową, jej + męża, za + Ericha Sliwkę oraz za żyjących i + członków rodziny Sliwków, Swaczynów i Bijoków
	18:00	Cz	Za manžela Władysława Sztulu, rodiče z obou stran a za celou rodinu Sztulovou a Zemanovou
so 09.12.	7:00	Cz	Za + Marii a Ondřeje Zubalovy, strýce Tibora a Františka
	18:00	Pl	Za + Ferdynanda i Helenę Żaganów, rodziców z obu stron oraz za rodzinę Kunschke
ne 10.12.	6:30	Pl	Za + Bohusławę Stanowską, ojca, teściów i wszystkich + krewnych oraz do Opatrzności Bożej za żyjące rodziny
	8:00	Cz	Za + manžela Boleslava Graňáka a za žijící členy rodiny Fišerové, Klaussové a Graňákové
	9:30	Pl	Za + Martę Junga (niedoż.90) oraz za + Mariana Junga (20.roczn.+)
	11:00	Cz	Za + Vasilu Hutníka, manželku Annu, syny Jana, Vasilu, Michala, dceru Annu, Veronu, zetě Josefa, s prosbou o ochranu celé živé rodiny
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 11.12.	6:30	Pl	O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci
	18:00	Cz	Za + rodiče z obou stran, s prosbou o spásu jejich duší
út 12.12.	6:30	Cz	Za + syna Lubomíra Chlebiše, + rodiče Stěpánku a Františka Gracovy, sestry Vandu a Helenu s manžely, za žijící členy rodiny do ochrany Boží a za nemocnou maminku a dcery Denisku a Karin s rodinami
st 13.12.	6:30	Pl	Za Jindřicha Špaňhela, całą rodzinę Špaňhelową, za Michalinę Polednikową oraz całą rodzinę Zawiszową
	18:00	Cz	Za + Martu Balonovou, rodinu Pletnickou a za syna Jana
čt 14.12.	6:30	Cz	Za živou a + rodinu Chudobovou, s prosbou o požehnání pro živé rodiny
	18:00	Pl	Za Wilema i Walerię Stryjów, za żyjącą rodzinę, z prośbą o zdrowie i opiekę Bożą
pá 15.12.	6:30	Pl	Za + Józefa Łukosza, żonę Annę i rodzinę z obu stron
	18:00	Cz	Za + Zuzanu Novákovou, Emiliu Hrtusovou, Pavla Hrtuse a za živou rodinu Novákovou a Hrtusovou
so 16.12.	7:00	Cz	Za + Ludmilu a + manžele Barczokovy
	18:00	Pl	Za + Franciszka Linzera, żonę Helenę i rodzeństwo z obu stron
ne 17.12.	6:30	Pl	Za + Vladislava Kawuloka (1.roczn.+), rodzinę Kawuloków, z prośbą o Boże błogosławieństwo dla żyjących członków rodziny oraz wstawiennictwo Panny Marii
	8:00	Cz	Za + rodiče Josefa a Marii Podstawkovy, 4 syny, s prosbou o požehnání pro celou živou rodinu
	9:30	Pl	Za + Bronisławę Chorzempę oraz za + Bronisławę i Arnošta Smolików
	11:00	Cz	Za + Evženu Mrózka, rodiče Marii a Ervína a za živou rodinu, s prosbou o Boží požehnání
	18:45	Cz	Za naše farní společenství

po 18.12.	6:30	Pl	
	18:00	Cz	Za + Karla a Helenu Hanzlový a za + Ericha Matuszka
út 19.12.	6:30	Cz	Za + rodiče, sourozence z obou stran, za + manžela a za živé rodiny do ochrany Boží
st 20.12.	6:30	Pl	Za muže Stanisława Macurę, siostrę Královou oraz rodziców z obu stron
	18:00	Cz	Za rodinu Houdkovou
čt 21.12.	6:30	Cz	
	18:00	Pl	Za rodzinę Popov
pá 22.12.	6:30	Pl	
	18:00	Cz	Za + Viléma Febera, rodinu Feberovou, Patočkovou a Dzidzovou
so 23.12.	7:00	Cz	Za + Petra Kokošínského, jeho žijící manželku a žijící rodinu Kokošínskou
	18:00	Pl	Za + rodziców Agnieszke i Józefa Kolondrów, ich córki Elżbietę, Zofię i Jankę, synową Annę i wnuka Mirka
ne 24.12.	6:30	Pl	Za + rodziców Annę i Antonína Podstatkův, + rodzinę z obu stran oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Bożej
	8:00	Cz	Za + Ferdinanda Mikulce (8.výr.+), s prosbou o požehnání a dar zdraví pro celou rodinu
	9:30	Pl	Dziękczynna za otrzymane łaski, z prośbą o kolejne i o wstawienie-nic-two Panny Maryi Frysztackiej
	11:00	Cz	Za + Eliáše Virostka, manželky Annu a Parasku, syny Michala, Jozefa, dceru Marii, s prosbou o ochranu pro žijící členy rodiny
	22:00	Cz	Vigilie slavnosti Narození Páně: Za dobrodince naší farnosti
po 25.12.	5:00	Pl	Jutrznia: Dziękczynna za łaski doczesne i za dusze w czyśćcu cierpiące
	6:30	Pl	Za Marię Strzebowską (15.roczn.+), męża Adolfa i pokrewieństwo
	8:00	Cz	Za Josefa Kudličku (10.výr.+), rodiče, sestru a bratra, a do ochrany Boží za žijící rodinu
	9:30	Pl	Za + Annę Oślizłok (3.roczn.+), oraz za + i żyjących członków rodziny Kasper i Oślizłok
	11:00	Cz	Za + členy rodiny Kulové, Ruskové, Kawulokové, Szostkové, Szku-tové, s prosbou o Boží požehnání pro živé členy rodiny a přimluvu Panny Marie
	18:45	Cz	Za + Franciszku Dzierżawovou
út 26.12.	6:30	Pl	Za + Franciszka Pawliczka i zięcia Wacława Kochynię
	8:00	Cz	Za + matku Adělu, otce Jiřího, bratra Josefa a sestru Boženu
	9:30	Pl	Za + Elżbietę Żdziebło (6.roczn.+), męża Antoniego oraz za rodzinę Żdziebłów, Ocisków, Lalurnych i Zoniów
	11:00	Cz	Za + Márii Piontkovou, dceru Annu, zetě Jána, syna Miroslava, s prosbou o Boží požehnání pro celou žijící rodinu
st 27.12.	7:00	Pl	Za + męża Zbigniewa Najdra, + Janinę Mrózek, + rodziców, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla całej żyjącej rodziny
	18:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 28.12.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	
pá 29.12.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + rodiče Viktora a Aloisii Hellerovy a za živé rodiny do ochrany Panny Marie
so 30.12.	7:00	Cz	
	18:00	Pl	
ne 31.12.	6:30	Pl	
	8:00	Cz	Za + rodiče Františka a Vandu Stolarzovy, sestru Marii, za rodinu Kondziolkovou a za živé rodiny do ochrany Boží
	9:30	Pl	Za rodzinę Popov
	11:00	Cz	Za + z rodiny Ivančovy, Šotovy, Ilčiskovy, Ševcovy a za duše, na které nikdo nepamatuje

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých. Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Najgorsze potączenie
chorób, to
Alzheimer i biegunka.
Biegniesz, ale
nie wiesz dokąd.

Otevřené chrámy

Mnozí z vás, kteří přicházejí do našeho kostela, si mohli všimnout malé, ale významné změny. Zmizel provaz! Místo něj se ale v kostele objevili farníci s cedulkou na klopě.

Náš kostel se otevřel nejen nám, ale široké veřejnosti. Od května letošního roku jsme se zapojili do projektu Otevřené chrámy. Není to žádná novinka, podobný projekt běží ve Zlínském kraji už tři roky a je velice úspěšný.

Já vím, mnohé, kteří se přicházejí modlit, ruší návštěvníci a výklad průvodců. Ale považte, náš kostel je otevřen denně (kromě pondělí, kdy se uklízí) od 6:00 hodin ráno, kdy přichází kostelníci, až do 19:00 večer, kdy se zamyká po mši svaté. S malou hodinovou přestávkou mezi 12. a 13. hodinou pro všechny! Je to příležitost a možnost nenásilnou formou předat lidem to, co nás naplňuje a čím žijeme, naši víru v milosrdného Boha.

A lidé přicházejí! Věřící, nevěřící. Z blízka i z daleka. My sami jsme překvapeni, jaký zájem o náš kostel je. A nejen o kostel, ale o to, být blízko našeho Otce.

Návštěvnost předčila očekávání....

Květen – 1.320

Červen – 1.635

Červenec – 1.835

Srpen – 2.004

Září – 1.567

Říjen – 1.486

Dohromady za půl roku je to neuvěřitelných 9.847 návštěvníků.

Těch, kteří se přišli pomodlit, i těch, kteří přišli jen tak. Posedět v tichu nebo proto, aby se o našem kostele něco dozvěděli.

Ti, kteří vás vítají v kostele s cedulkou na klopě, jsou průvodci, jež kostel hlídají, ale když je zájem, poskytnou komentovanou prohlídku. A klidně i jednomu jedinému člověku. Od 8:00 ráno do 17:00 večer. O historii kostela, o secco malbách, o obrazech, o sochách, o životě těch, které ty sochy a obrazy znázorňují.

A lidé přicházejí, ptají se a žasnou. Žasnou, jak krásný kostel máme. Žasnou nad jeho historií i nad životy svatých. A žasnou nad křížovou cestou a nad tím, že ten dva tisíce let starý příběh má přesah až do dnešních dnů. Do života každého z nás. A je fuk, jestli je věřící nebo ne.

Jsou to ti, kteří jsou v lázních a byli vytrženi ze svých farností. Turisti, kteří jen tak z nějakého důvodu navštívili Karvinou. Příbuzní těch, kteří v Karvině žijí. Nebo ti, kteří se do Karvině vrací po letech. A vzpomínají.

„Tady jsme se před 30 lety vzali.“

„Tady jsem byl / byla pokřtěna.“

Náš kostel za ten půl rok navštívili Karviňáci, Jihomoraváci, Češi, Poláci, Slováci.

Ale také Turci, Američani z Hustonu v Texasu, Afričan, Jamajčan, Urugvajec, Francouzi, Chorvati a omlouvám se, že nejsem schopen vyjmenovat všechny národy. Evropa, Amerika severní i jižní, Afrika i Asie, odtud k nám někdo zavítal. A pokud byl spokojen, řekne to dalším.

Z Austrálie zatím nikdo, ale pracujeme na tom :).

Provázíme česky, polsky, slovensky i anglicky....

Osudy jsou různé. Emigranti, kteří se vrátili navštívit své rodné město a kostel, do kterého chodili na mše. Ti, kteří přicházejí prosit, děkovat, chválit nebo jen tak pobýt v tichu kostela. Nemocní, kteří prosí za uzdravení. Ti, kteří mají někoho nemocného a prosí za něj.

2017

Věřící, kteří jdou jakoby domů a jsou mile překvapeni, že je náš kostel otevřený.

Nevěřící, kteří jdou kolem a ani neví proč, vejdou dovnitř.

Matky, které prosí za své děti. Otcové, kteří vejdou za ruku se svými dětmi. Babičky a dědové se svými vnuky.

Ředitelé, duchodci, pracující, turisté, bezdomovci....

Dospělí i děti. Školy i zájezdy.

Ti všichni přicházejí do našeho kostela a žasnou nad jeho krásou.

Kolik našich farníků využilo příležitost dovědět se něco více o kostele, do kterého chodí a vlastně o něm nic neví? Najednou jakoby přicházeli domů, kde je jim vše důvěrně známé.

Projekt bude pokračovat i v příštím roce. Dokonce se uvažuje o zpřístupnění šikmého kostela. Karviná a naše farnost má určitě lidem co dát.

Vy všichni, kteří přicházíte, už jste nás, průvodce, vzali jako součást kostela. Zdravíme se, vítáme a loučíme, prohodíme pár slov... A den je hned krásnější.

Věřte, že stejné je to pro ty, kteří nemají s kostelem nic společného a jsou překvapeni tím, že i prožívání víry může být milé a příjemné jako potkat kamaráda, známého.

Jsem přesvědčen, že do každého z nás Bůh otiskl svou pečeť, svůj otisk věčnosti. A ten otisk v nás je jako magnet, který nás dříve nebo později k sobě přitáhne. Proto tolik lidí navštěvuje kostely na dovolených a v cizích městech. Bůh je prostě k sobě táhne.

Pomozte nám prosím. Buďte shovívaví a tolerantní. Možná ten, který přišel a ruší vás při modlitbě, protože neví, jak se chovat, příště zasedne v lavici vedle vás a bude se spolu s vámi modlit k tomu, který vše stvořil, je láska sama a zaslouží si naši veškerou úctu. K milosrdnému Bohu, našemu Otci.

Věřte, že takoví už jsou. Vracejí se znovu a znovu. Jen proto, že měli možnost vejít do kostela, který byl otevřený, a byl tam někdo, kdo se jim věnoval, jako vzácnému hostu.

Rost'a

Tříkrálová sbírka se blíží

Charita Česká republika i v letošním roce pořádá dobročinnou akci zvanou Tříkrálová sbírka, kterou ve Vaší farnosti realizuje Charita Český Těšín. Sběrka se uskuteční prvních čtrnáct dní v novém roce a je největší dobrovolnickou akcí u nás. Její výtěžek je určen na pomoc handicapovaným a nemocným osobám, matkám s dětmi v tísní, seniorům a dalším jinak znevýhodněným skupinám lidí, a to zejména v regionech, ve kterých sbírka probíhá. Podle standardních pravidel se 65 % výnosu sbírky vrací zpět charitám, které finanční prostředky od dárců získaly, zbytek připadá na podporu projektů Diecézní charity ostravsko-opavské, projektů Charity Česká republika a na humanitární pomoc do zahraničí.

Vybrané peněžní prostředky jsou vždy použity na konkrétní, předem dané účely, které pomáhají rozvoji charitních středisek a zlepšování poskytovaných služeb, podporují aktivity klientů a jsou vždy pečlivě zvoleny podle aktuálních potřeb.

V lednu 2018 proběhne již osmnáctý ročník Tříkrálové sbírky. Díky spolupráci škol, dobrovolníků a zaměstnanců Charity ČR vyjdou opět do ulic tisíce kolednických skupinek. Hlavním smyslem Tříkrálové sbírky je především předat přání pokoje v začínajícím roce a umožnit lidem, aby se mohli podílet na rozvoji charitního díla a pomoci potřebným v místech, kde žijí.

Skupinka Tří králů nosí lidem radostnou zvěst o narození Krista, obdarovává je drobnou pozorností a zpěvem tříkrálové koledy. Do úředně zapečetěné kasičky, opatřené charitním červenobílým logem, vybírají koledníci dobrovolný finanční příspěvek. Vedoucím takové skupinky musí být dospělá osoba vybavená průkazem koledníka a občanským průkazem.

Ačkoliv se může zdát, že Tříkrálová sbírka je ještě daleko, přípravy jsou již v plném proudu. V případě zájmu zúčastnit se koledování se obraťte na emailovou adresu vera.zla@ceskytesin.charita.cz nebo na tel. 730 816 774 nebo 605 205 638.

Všem dárcům, koledníkům a těm, kdo se podílí na realizaci Tříkrálové sbírky, a společně tak vytvářejí krásnou tradici, děkujeme za pomoc a podporu, bez níž bychom nemohli naplňovat své poslání, kterým je pomoc bližním v jakékoli nouzi.

Pravidelná setkávání farních společenství:

Angličtina (Beginner)	středa 18:00-19:30
Angličtina (Elementary)	pondělí 18:00-19:30
Biblická hodina	1. a 3. čtvrtek v měsíci v 19:00
Biblické společenství	úterý v 18:00
Farní volejbal	pátek 19:00 (ZŠ Dělnická)
Komorní sbor	pondělí 16:00-17:45
Kostelníci	aktuálně, dle potřeby
Ministranti	2. a 4. pátek v měsíci v 16:30
Podávající sv. přijímání	2. pondělí v lichém měsíci v 19:00
Polska schola	wtorek 15:15
Redakční rada NFR	1. sobota v měsíci v 14:00
Schola (česká)	každý pátek v 16:45, každou neděli 9:00-10:00
Scholička	každý pátek v 15:45
Společenství seniorů	2. a 4. čtvrtek v měsíci v 9:30
Společenství mládeže	<i>bude upřesněno</i>
Společenství mladých manželů	1. pondělí v měsíci v 17:00
Společ. Sekulárního františkánského řádu	4. neděle v měs. v 15:00 (katech. dům)
Společenství starších manželů	<i>bude upřesněno</i>
Společenství středních manželů	3. úterý v měsíci v 19:00
Unie katolických žen	1. a 3. čtvrtek v měsíci v 16:00
Varhaníci	2. pondělí vsudém měsíci v 19:00
Zvoníci	3. pátek v měsíci v 19:00

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtek – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 17:30 společnou modlitbou Korunky k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 01.12. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litaní k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté PL a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši sv. vedená adorace s modlitbou chval, proseb a díky.

Návštěvy nemocných:

pátek 01.12. nemocní, které navštěvuje P. Przemek,
P. Stanisław a P. David

pátek 08.12. nemocní, které navštěvuje P. Adam

pondělí 11.12. předvánoční návštěva nemocných,
ke kterým se nechodí každý měsíc.
Nemocné lze nahlásit do neděle 10.12.

03.12. budeme prožívat **1. neděle adventní**.
Během všech mší svatých budou **požehnány**
adventní věnce.

V sobotu **09.12. výjezd na adventní trhy**
do Krakowa. Odjezd v 9:00 od „Prioru“.

V úterý **19.12. od 17:00** brigáda
na **stavění betléma** v kostele.

Od **04.12.** každé pondělí,
úterý, čtvrtek a pátek
v **6:30 rorátní mše svaté**
(nejen) pro děti.

V pondělí **18.12. od 17:00** brigáda
na **stavění vánočních stromků**
v kostele.

V sobotu **09.12.**
od 9:00 vánoční
pečení perníčků
pro děti na faře.

Vánoce 2017 v naší farnosti

Svatost smíření:

neděle 17.12. od 15:00 do 18:45 zpovědní
odpoledne

pondělí 18.12. 9:00-11:00 a 15:00-17:00

úterý 19.12. 9:00-11:00 a 15:00-17:00

středa 20.12. 9:00-11:00 a 15:00-18:00

čtvrtek 21.12. 9:00-11:00 a 15:00-18:00

pátek 22.12. 9:00-11:00 a 15:00-18:00

sobota 23.12. se již nezpovídá!!!

Bohoslužby Karviná-Fryštát:

24.12. 4. neděle adventní

6:30, 8:00, 9:30, 11:00

po mši v 11:00 Otevření betléma

22:00 Vigilie slavnosti Narození Páně

25.12. slavnost Narození Páně

5:00 (Jutrznia), **6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 18:45**

15:00 nešpory a eucharistická pobožnost

26.12. svátek sv. Štěpána

6:30, 8:00, 9:30, 11:00

31.12. svátek Svaté rodiny

6:30, 8:00, 9:30, 11:00

po mši v 11:00 statistiky roku 2017 a pobož-
nost na poděkování za uplynulý rok

01.01. slavnost Matky Boží Panny Marie

(zasvěcený svátek)

6:30, 8:00, 9:30, 11:00, 18:45

Bohoslužby Karviná-Doly:

24.12. 4. neděle adventní

9:30

16:00 (CZ) Vigilie slavnosti Narození Páně

25.12. slavnost Narození Páně

9:30 (PL)

26.12. svátek sv. Štěpána

9:30 (CZ)

31.12. svátek Svaté rodiny

9:30 (PL)

01.01. slavnost Matky Boží Panny Marie (zasvěcený svátek)

9:30

Soutěž!! Soutěž!!! Konkurs!! Konkurs!!!

Drazí Farníci, Farnice a Farničata.

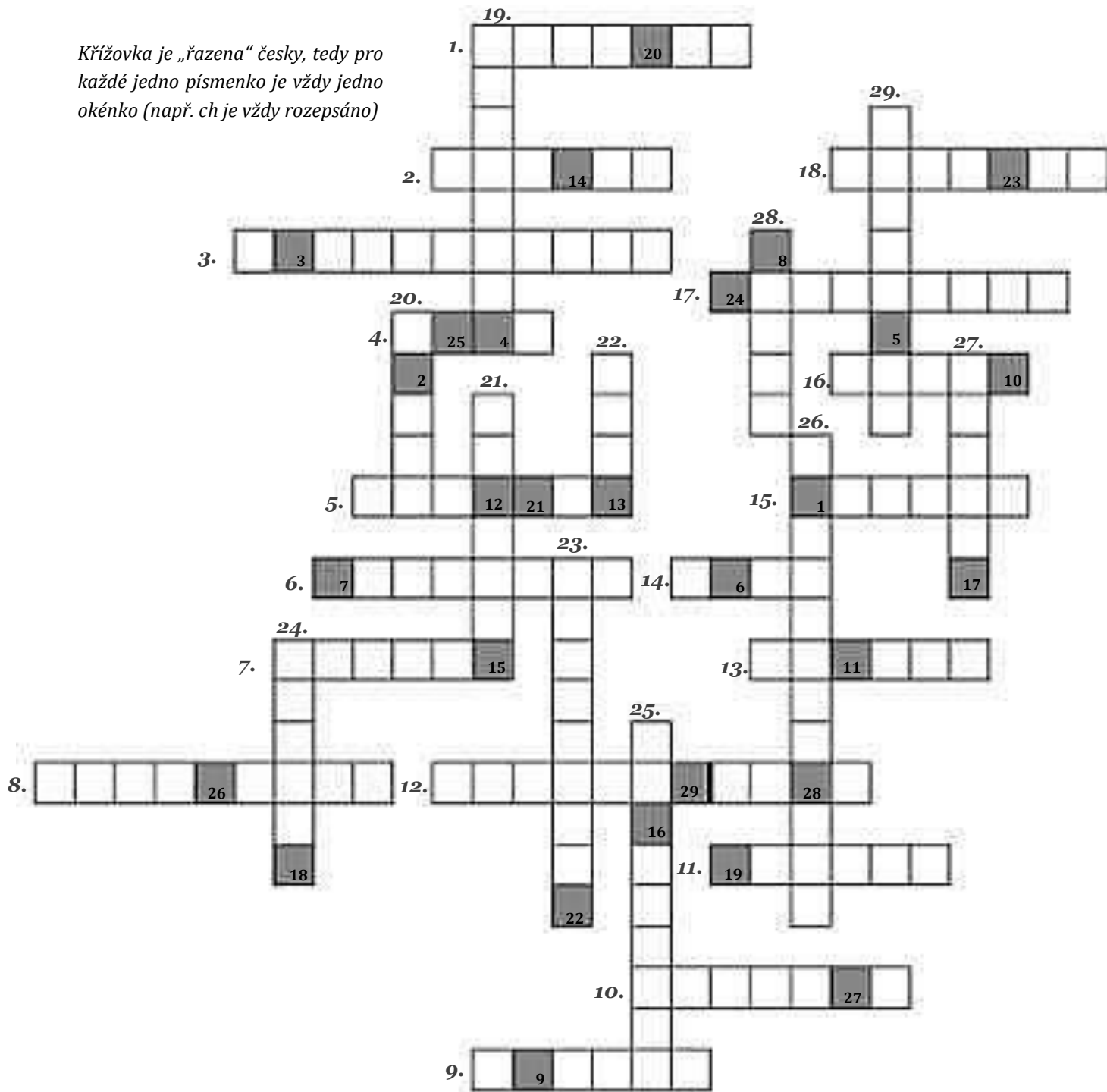
Připravili jsme si pro vás vánoční soutěž v podobě křížovky. Ve hře jsou **3 poukázky** (v hodnotě 500 Kč, 300 Kč a 200 Kč) **do knihkupectví U Svatého Kříže** v Karviné.

Tajenku můžete buď posílat na redakční mail, nebo napsat na papír a vhodit do krabičky, která bude od 03.12. v kostele. K tajence prosíme připište své jméno a příjmení a nějaký kontakt na sebe (telefon, e-mail).

Termín: neděle 17.12.2017

Výherci budou losováni. Vyhodnocení soutěže bude v příštím čísle Naší farní rodiny.

Křížovka je „řazena“ česky, tedy pro každé jedno písmenko je vždy jedno okénko (např. ch je vždy rozepsáno)

Kostel v Karviné-Fryštátě je

Karviné-Fryštátě je					1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.		8.	9.	10.	11.	12.	13.
14.	15.	16.	17.	18.		19.	20.	21.	22.		23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.	*

1. Jméno svěťce, jejíž život a umučení je znázorněn na secco malbách v našem kostele.
2. Příjmení umělce, podle jehož díla je vytvořena křížová cesta v našem kostele.
3. K uchovávání čeho sloužilo kované pastoforium/sanktuarium v presbytáři našeho kostela?
4. Co uviděli mudrci kromě matky Marie? (Mt 2,11)
5. Svatý Petr byl prvním
6. Rozhovor s Bohem.
7. Znamení, které přivedlo mudrce k Ježíšovi.
8. Velký kostel v Karviné 2, který se zřítíl. Kostel sv.
9. Společenství pokřtěných lidí.
10. Příjmení fryštátského faráře v letech 1864-1902 (psáno polsky).
11. Kněz, který vede diecézi.
12. Správný název svátku lidově zvaného „Tři králové“. (2 slova)
13. Město, kde se Jžíš narodil.
14. Odpověď člověka na Boží lásku.
15. Opak pýchy.
16. Příjmení fryštátského faráře, který vybudoval katolický dům (dnešní Družba).
17. Původní dřevěný kostel v Karviné 2, na jehož místě stojí dnešní kostel sv. Petra z Alkantary, byl zasvěcen svatému ...
18. Na konci 18. stol. Fryštátský zámek koupil rod-Mönnichů.
19. Jméno největšího ze 4 našich zvonů.
20. Pravda víry.
21. Černé oblečení kněze.
22. Hebrejsky *člověk*.
23. Svátost křesťanské dospělosti.
24. Vyznáváme je ve zpovědi.
25. Název města, kde podle Skutků apoštolů byli křesťané poprvé označeni tímto jménem.
26. Jedna z kardinálních ctností.
27. Posledním byl Jan Křtitel.
28. Jméno fryštátského faráře Oppolského (1805-1828), psáno česky.
29. Město, které se nacházelo na území dnešní Karviné 2 až do roku 1949.

Andělé jsou

Robin

Maja

Kaja

Danielek

Riša

Terežka